

1377

1. Beh. af Lovf. om Hærens Ordning.

1378

man med Sikkerhed kan sige, at den er saa god og fyldestgjørende, som Omstændighederne og Forholdene her hos os tilstede. Men selv om vi faae en saadan Organisation, om hvilken vi med Sandhed kunne sige, at den er tilfredsstillende og god, tror jeg dog ikke, at det Maal, man maa sætte sig, er naaet derved. Det gjælder om, at denne Hær bliver omfattet med Interesse og Kjærlighed af Befolkningen; det gjælder om at gjøre klart for vore Sønner, at, naar de indkalbes til Tjeneste ved Hæren, er det ikke, for saa hurtigt og saa let som muligt at slippe bort fra de Byrder, Børnepligten paalægger dem, men det er for at kunne blive godt og fuldstændig uddannet til det Kald, som venter dem, at ofre Liv og Blod for Fædrelandet. Det gjælder om at opmuntre vore Sønner til med disse Følelser at træde ind i Hærens Rækker; det gjælder om at opmuntre dem til at søge ind i Befalingsmandsklassen i Hæren. Denne Stilling er i Fredstid ganske vist i det Hele ikke misundelsesværdig, et strengt Arbejde, trættende Tjeneste, og forholdsvis en ringere Lønning og for de Allerkfeste kun ringe Udsigt til at naae op til de høiere Stillinger i Hæren. Men jo mere dette er tilfældet, desmere maa vi lægge vore unge Sønner paa Hjerte, at de desuagtet bør ofre sig for Hærens og Fædrelandets Skyld. Vi bør søge at virke hen til, at Hærens Befalingsmandspersonale bliver sammensat af saadanne Individuer, at man kan sige, at der finder det Ridderstab, de Ridderstabsfølelser, som synes mere og mere at forsvinde fra Samfundet, en sikker Gavn, hvor de kunne trives og leve. Danmark har i sine sidste Kampe staaet ene, og jeg frygter for, at, skulde Skæbnen igjen føre Krig over Danmark, vil det Samme blive Tilfældet. Det nordiske Forsvarsforbund, hvis Ikketilværelse jeg beklagede, da vi for 13 Aar siden behandlede Hærloven her i Thinget, er ikke senere kommet tilstede, og efter min Overbevisning er Udsigten til, at det i Fremtiden skulde kunne komme tilstede, nu mindre end nogeninde. Men skal Danmark saaledes have Udsigt til at staa alene i en Kamp, hvor det mulig dreier sig om dets Tilværelse, lad os da sørge for, at skulde Danmark gaa under, Historien skal vidne, at det ikke var paa Grund af, at Folket var blevet feigt og splidagtigt, ikke paa Grund af, at det ikke kæm-

pede med Mod og Kraft til sidste Mand, men det var paa Grund af en uretfærdig Volds handling fra anden Side, saa stærk, at vi ikke kunde modstaa den. Disse Ord, jeg her har tilladt mig at udtale, tror jeg, finde Gjenslang i enhver danskt Mandes Bryst, og derfor er det ogsaa min Tro, at det ved fortsat Arbejde skal lykkes for os at faae tilveiebragt en Hærlov, med hvilken vi kunne være tilfredse.

Vender jeg mig nu til det Forslag, som foreligger, maa jeg udtale det Samme, som blev udtalt af den høitærede Krigsminister, at Forslaget i den Skikkelse, hvori vi have modtaget det fra det andet Thing, ikke egner sig til Vedtagelse. Det lider af saa store og væsentlige Mangler, som tilfulde ere paaviste af den høitærede Minister, at der ikke kan være Spørgsmaal om at vedtage det, naar man stiller de Fordringer til Hæren, som bør stilles, og naar man ser hen til den Stilling, som Landstinget i tidligere Samlinger har indtaget lige overfor de forelagte Revisionsforslag. Jeg skal indrømme, at der i det andet Thing ved Behandlingen af Hærlovsforslaget har vist sig en Imødekommen paa flere Punkter, som ikke tidligere har været tilstede. Jeg skal deriblandt nævne, at det andet Thing er gaaet ind paa at indrømme en Uddannelses tid af længere Varighed, end det tidligere har indrømmet. Det andet Thing er gaaet ind paa at indrømme, at en vis Del af Styrken forbliver til fortsat Tjeneste i længere Tid, det er gaaet ind paa en bedre Ordning af Artilleriet, og det er gaaet ind paa en Ordning af Undervisningsanstalterne og navnlig af Officersskolen, der er at foretrække for den, man tidligere har haft, uagtet det, der nu er vedtaget, ikke kan siges at være fuldt tilfredsstillende. Jeg skal ikke komme videre ind paa Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning, om den Forsvarsplan, der findes i de Motiver, der ledsage Lovforslaget; jeg skal kun udtale dette, at der jo i Tidernes Løb, i de Aar, der ere forløbne, siden Lovforslaget om Hærorordningen første Gang blev forelagt i Finantsaaret 1872—73, er foregaaet noget Omslag. Man forebredte tidligere som en Betingelse for at gaa ind paa en Revision af Hærloven, at der skulde foreligge en bestemt Forsvarsplan, at der skulde foreligge et Lovforslag om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarets